

Tilbagebetaling af for meget udbetalt forbedringsboligsikring

FOB nr. 86.38

I et tilfælde, hvor en kommune på grund af EDB-fejl udbetalte forbedringsboligsikring til en person, som ikke længere var berettiget hertil, udtalte ombudsmanden, at han ikke var enig i, at betingelserne for at kræve tilbagebetaling var opfyldt.

Henstillet til boligstyrelsen at ophæve tilbagebetalingskravet.

(J. nr. 1985-1316-15).

A klagede over boligstyrelsens afgørelse om tilbagebetaling af kr. 644 i for meget udbetalt forbedringsboligsikring i perioden 1. januar til 31. juli 1985. Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at A pr. 1. november 1982 blev pålagt en huslejeforhøjelse som følge af forbedringsarbejder på ejendommen, hvor han boede. Lejeforhøjelsen androg kr. 62 pr. m² i perioden 1. november 1982 til 31. oktober 1983 og kr. 45 pr. m² fra den 1. november 1983.

I den anledning modtog A med virkning fra den 1. november 1982 forbedringsboligsikring fra Københavns kommune til hele den opkrævede huslestigning.

I en bevillingsskrivelse af 1. november 1984 meddelte kommunen, at forbedringsboligsikringen fremtidig ville blive udbetalt med kr. 92 pr. måned.

På baggrund af oplysninger fra Københavns Almindelige Boligselskab om de udførte forbedringsarbejder meddelte kommunen i skrivelse af 2. november 1984 A, at den rene forbedringsstigning på hans lejemål var mindre end kr. 30 pr. m², hvorfor han ikke havde været berettiget til nogen forbedringsboligsikring. Da der ikke havde været tale om a conto udbetaling, ville kommunen ikke rejse krav om tilbagebetaling af den allerede udbetalte boligsikring. Der ville alene ske en »standsning af forbedringsboligsikringen med fremadrettet virkning«. Det blev dog samtidig oplyst, at

kommunen ville foretage en beregning af A's mulighed for fremover at modtage almindelig indkomstafhængig boligydelse.

Den 7. november 1984 henvendte A sig personligt til boligstyrelsen og klagede over kommunens afgørelse om bortfald af forbedringsboligsikringen.

I skrivelse af 8. november 1984 amodede boligstyrelsen kommunen om en udtalelse.

På grund af tekniske fejl i kommunens EDB-system blev udbetalingen af A's boligsikring ikke standset pr. 1. december 1984.

I en ny bevillingsskrivelse af 1. januar 1985 meddelte kommunen, at A var berettiget til forbedringsboligsikring med kr. 92 pr. måned.

Københavns kommunes bistands- og pensionskontor blev i juli 1985 opmærksom på, at han stadig modtog forbedringsboligsikring. Udbetalingerne blev herefter bragt til standsning i kommunens EDB-system med virkning fra den 1. august 1985.

I skrivelse af 25. oktober 1985 imødekom kommunen boligstyrelsens anmodning af 8. november 1984 om en udtalelse i anledning af A's klage til boligstyrelsen. I den forbindelse anførte kommunen, at uanset at den fortsatte udbetaling af forbedringsboligstøtten fra den 1. december 1984 måtte tilskrives en administrativ fejl, var kommunen af den opfattelse, at A fra den 1. december 1984 måtte anses for at have modtaget boligsikringen mod bedre vidende, og at der derfor kunne rejses krav om tilbagebetaling af den udbetalte forbedringsboligsikring for perioden 1. december 1984 til 31. juli 1985, ialt kr. 736. Kommunen tilføjede, at A ikke havde været berettiget til almindelig indkomstafhængig boligydelse i perioden.

I skrivelser af 15. november 1985 meddelte boligstyrelsen A, at styrelsen var enig med kommunen i, at han havde modtaget forbedringsboligsikringen mod bedre vidende. Da kommunen i skrivelse af 2. november 1984 havde orienteret A om, at man ville undersøge hans muligheder for at få almindelig boligstøtte, fandt boligstyrelsen dog, at A først kunne anses for at have modtaget boligsikringen mod bedre vidende fra den 1. januar 1985, på hvilket tidspunkt A i en bevillingsskrivelse fik oplyst, at det fortsat var forbedringsboligsikring, der blev ydet. Boligstyrelsen bad derfor kommunen om at reducere tilbagebetalingskravet med boligsikringen for december 1984, således at A kun skulle tilbagebetale kr. 644.

I klagen til ombudsmanden anførte A bl.a.:

» ...

Jeg henvendte mig den 7. november 1984 i boligstyrelsen, da ydelsen for nye vinduer ophørte ... Jeg mente at det var for tidligt ... de sagde da til mig, at de skulle undersøge sagen, men der ville gå lang tid ... den 1. december får jeg ydelsen igen ... Jeg kan ikke få anden opfattelse end at der måtte foreligge en misforståelse fra kommunens side da de sætter det igang igen og jeg ikke hører noget før 31. juli 1985.

...«

I en udtalelse til ombudsmanden anførte boligstyrelsen bl.a.:

» ...

Vedrørende udbetaling af boligstøtte som følge af administrative fejl er det boligstyrelsens opfattelse, at det for meget udbetalte kan kræves tilbagebetalt, hvis boligstøttemodtageren under iagttagelse af almindelig agtpågenhed burde have indset, at boligstøtten blev udbetalt fejlagtigt.

I det foreliggende tilfælde har klagerne som nævnt fået meddelelse om, at forbedringsboligsikringen ville blive standset. Efter klagerens egne oplysninger blev det endvidere fra boligstyrelsens side tilkendegivet, at der ville gå nogen tid, før boligstyrelsens afgørelse kunne foreligge, og det fremgår således også af boligstyrelsens kvitteringsskrivelse af 8.11.1984, at man først ville vende tilbage til sagen, når kommunens udtalelse forelå. På den baggrund finder boligstyrelsen ikke, at klageren kunne få grundlag for at antage, at boligstyrelsen allerede med virkning fra 1.12.1984 skulle have ændret kommunens afgørelse.

...«

Ombudsmanden udtalte herefter i en skrivelse til A følgende:

»Boligstyrelsens afgørelse vedrørende tilbagebetalingskravet på kr. 644 er truffet i henhold til bestemmelsen i lov om individuel boligstøtte (bekendtgørelse nr. 44 af 28. januar 1983 af lov om individuel boligstøtte) § 41, stk. 1, der har følgende indhold:

»Har ansøgeren undladt at give meddelelse som omhandlet i § 38, stk. 3, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget oppebåret boligstøtte, skal han eller hans dødsbo tilbagebetale det beløb, der er oppebåret med

urette. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt gøre ham bekendt med disse regler og med, at tilsidesættelse heraf tillige kan medføre strafansvar.« Det fremgår af bestemmelsen, at det ikke er tilstrækkeligt grundlag for at kræve tilbagebetaling, at det efterfølgende konstateres, at ansøgeren har modtaget for meget boligsikring. Tilbagebetalingskravet forudsætter, at ansøgeren enten har »undladt at give meddelelse som omhandlet i § 38, stk. 3« eller »i øvrigt mod bedre vidende uberettiget (har) oppebåret boligstøtte.«

Styrelsens afgørelse er truffet på grundlag af bestemmelsens 2. led om den, som »i øvrigt mod bedre vidende uberettiget (har) oppebåret boligstøtte«.

Jeg er enig med boligstyrelsen i, at i tilfælde som det foreliggende, hvor der er kommet for meget til udbetaling som følge af fejl fra kommunens side, må tilbagebetalingskravet principielt bero på en vurdering af, om støttemodtageren vidste eller burde have vidst, at der blev udbetalt for meget. Afgørelsen afhænger i øvrigt af de nærmere omstændigheder i sagen, bl.a. vedrørende beløbets størrelse og grundlaget for en eventuel antagelse om, at støttemodtageren burde have konstateret fejlen. I tvivlstilfælde må afgørelsen efter min opfattelse bero på en konkret vurdering af, hvem der må anses for nærmest til at bære risikoen for den administrative fejl, herunder for, at fejlen ikke (tidligere) er blevet rettet.

Jeg opfatter forholdet i den konkrete sag således, at De efter at have modtaget meddelelse fra kommunen om, at forbedringsboligsikringen ville bortfalde for fremtiden, protesterede mod afgørelsen (over for boligstyrelsen som anført i kommunens meddelelse) og herefter - da støtten uændret kom til udbetaling pr. 1. december 1984 og i de følgende måneder - gik ud fra, at protesten havde haft den ønskede virkning. Jeg har herved lagt til grund, at De ikke har nærmere kendskab til myndighedernes sagsbehandling, og at De for så vidt havde rimelig grund til at tro, at den fortsatte udbetaling var en reaktion på Deres klage.

På denne baggrund kan jeg ikke være enig i, at betingelsen for at kræve tilbagebetaling i det foreliggende tilfælde er opfyldt.

Jeg har gjort boligstyrelsen bekendt med min opfattelse, og jeg har samtidig hermed henstillet til styrelsen at ophæve tilbagebetalingskravet over for Dem

...«

I skrivelse af 17. december 1986 meddelte boligstyrelsen ombudsmanden, at styrelsen på baggrund af ombudsmandens udtalelse og efter en fornyet vurdering af de konkrete omstændigheder i sagen havde besluttet at anmode social- og sundhedsforvaltningen i Københavns kommune om at frafalde tilbagebetalingskravet over for A.

Ombudsmanden meddelte herefter boligstyrelsen, at han havde taget det oplyste til efterretning.

